

Filipovo Dobrodružství s Římskými Číslicemi

Milena Rážová

Filip sedí ve své školní lavici, zívaje nad otevřenou učebnicí dějepisu, kde jsou zobrazeny podivné římské číslice. Sní o něčem mnohem zajímavějším než o nudných číslech. Sluneční paprsek dopadá na stránku a číslice se na okamžik zatřpytí.

Najednou se z učebnice zvedne slabé, zlatavé světlo, které se promění v malý, vířící portál. Filip, překvapený a zvědavý, se pomalu natáhne a portál ho vtáhne dovnitř, zanechávajíc za sebou jen prázdnou lavici.

Filip se ocitá uprostřed rušného starověkého Říma. Kolem něj se tyčí majestátní budovy, v dálce je vidět obrovské Koloseum, a všude kolem se prohání lidé v tógách. Úžasem mu spadne čelist, když si prohlíží neznámé, ale nádherné okolí.

Mezi davy se k němu přiblíží laskavý starší muž s plnovousem, oblečený v bílé tóze, a usměje se. Je to učitel jménem Lucius, který si všimne Filipova zmateného výrazu. Lucius mu přátelsky podá ruku a nabídne se, že ho provede městem.

Lucius zavede Filipa na živý trh, kde obchodníci prodávají ovoce, látky a keramiku. Na každém stánku jsou cedulky s cenami, ale místo arabských číslic jsou na nich římské. Filip se snaží rozluštit nápisy jako 'V jablek' nebo 'X mincí za látku', ale stále tápe.

Dále na ulici Filip spatří skupinu římských vojáků, kteří pochodují v dokonalé formaci. Lucius mu ukáže na štít jednoho z nich, kde je vyryto číslo. Filip se snaží spočítat vojáky a porovnat je s římskými číslicemi, které si pamatuje z učebnice.

U stavby nového chrámu vidí Filip římského stavitele, jak ukazuje na plány a hovoří s dělníky. Na zemi leží trámy, na kterých jsou křídou označena čísla, například 'L' a 'C'. Filip si uvědomuje, že římské číslice se používají i pro míry a rozměry.

Lucius si všimne Filipovy snahy a vytáhne svitek papyru. Na něm má napsané pravidla římských číslic, jako je 'I = 1', 'V = 5', 'X = 10', a vysvětluje mu, jak se sčítají a odečítají. Filip pozorně poslouchá a na jeho tváři se objevuje pochopení.

S nově získanými znalostmi Filip s lehkostí přečte nápis na starobylé památce, který zní 'MCMXCIX'. Usmívá se, když si uvědomí, že je to rok. Cítí, jak se mu v hlavě všechno uspořádalo a římské číslice už nejsou žádná záhada.

Filip se probouzí zpátky ve své lavici, slunce stále dopadá na stránku učebnice. Tentokrát se však neusmívá na prázdno, ale na římské číslice, které nyní chápe. Jeho dobrodružství mu dalo nový pohled na historii a čísla, a on se už těší na další hodinu dějepisu.